

det ud. Og det er godt, at vægten ligger på offentligt byggeri.

Jeg mener, at det offentlige bør gå foran. Jeg mener, at det offentlige bør gå ind, når man laver arkitektkonkurrencer, når man etablerer store offentlige byggerier, hele Ørestadsprojektet derude. Ministeren kunne gå ind og forlange, at der oven på det store indkøbscenter derude bliver etableret solfangere på tagene, sådan at det er en del af betingelserne, sådan at arkitekterne tvinges til at indtænke solvarme.

Hvorfor ligger der ikke solfangere oppe på toppen af Den Sorte Diamant? I øjeblikket har man det problem derovre, at man er nødt til at have særlige gardiner for for at forhindre solen i at komme ind og få lokaletemperaturen til at blive alt for høj. Der er altså et kæmpepotentiale.

Men det er jo simpelt hen, fordi man fra arkitekternes side vægrer sig ved at bruge de her ting. Der kan det offentlige gå foran, når man laver arkitektkonkurrencer, når man udskriver konkurrencer på nye byggerier, og så sørge for, at solvarmen bliver tænkt ind.

Når det gælder bygning til erhvervsmæssig brug, kan vi godt – eller jeg kan i hvert fald godt – være lidt bekymret for, at hvis en virksomhed, f.eks. en stor vognmandsvirksomhed, overvejer, om den skal etablere sine garageanlæg i Padborg eller i Flensborg, og så får at vide, at hvis man etablerer sig i Padborg, ja, så har miljø- og energiministeren bestemt, at der skal solfangere på taget, så er jeg bange for, at det, der sker, er, at så bliver den virksomhed lagt i Flensborg i stedet for.

Derfor skal man tage vidtgående hensyn til, at de virksomheder ikke får deres projekteringsfase forlænget yderligere ud over, hvad det allerede er i dag i Danmark, men derudover, at man ikke får virksomhederne til at fravælge Danmark som etableringssted. For det skal jo typisk være meget store bygninger, for at disse solfangere for alvor kan tjenes hjem igen.

Så undrer det også mig, ligesom det undrede Venstres ordfører, at når det gælder private investeringer, beskrives det som noget, der er godt, og noget, der nemt kan tjenes hjem igen. Men når det er i det offentlige, bliver det beskrevet som værende en udgift. Det må være de samme økonomiske regler, der gælder for offentligt som for privat i den her forbindelse.

Men min opfordring skal være, at vi under udvalgsarbejdet faktisk får styrket den del af forslaget, der drejer sig om at kunne lade det offentlige gå foran, for vi har brug for, at der er

nogle pilotprojekter, der viser, at det her kan gå hen og blive en succes på den lange sigt.

Og så glæder jeg mig også til at høre, om ministeren kan løfte sløret for, hvor langt det nye projekt med de 1.000 husstande er nået.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg vil gerne rette en personlig tak til ordføreren for Frihed 2000. Jeg synes, det i meget høj grad var en smuk tale, og især glædede det sidste mig, at den offentlige sektor skal gå foran, netop f.eks. inden for solvarme; det kunne jo også være inden for en lang række andre af livets og samfundets områder.

Tak for de ord, hr. Kim Behnke.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg tror, man må sige, at hr. Behnke i alle henseender, også når det drejer sig om energipolitikken, er løsgænger. Men det er jo et løsgænger, der bruges absolut fornuftigt, og ofte er jeg enig med hr. Behnke, men det har jeg lovet ham ikke at gentage for mange gange.

Men jeg er ligesom han af den principielle opfattelse, at når det drejer sig om miljø, når det drejer sig om de her ting, som er pionerteknologier, bør den offentlige sektor være spydspids. Offentlige indkøb osv. skal ikke kun gå efter, hvad der er billigst, men også efter at understøtte, at skabe et marked for fremtidens produkter. Det tror jeg er en helt rigtig tankegang.

Må jeg i øvrigt sige tak for modtagelsen af forslaget. Der står et solidt flertal bag forslaget, og det er jeg selvfølgelig glad for.

Jeg vil gerne tilslutte mig det, hr. Kolstrup sagde til Kristeligt Folkeparti. Jeg synes, det var godt, man tog initiativet sidste år, og vi har arbejdet på at få det til at lykkes. Og jeg er enig med de ordførere, der har sagt, at det her jo er ét skridt, men der er mange andre skridt, der skal tages for at nå vores målsætninger på området vedvarende energi.

Jeg glæder mig dog over, at Danmark her virkelig er et foregangsland. Ikke bare overholder vi kadencen i »Energi 21« med hensyn til udbygning med vedvarende energi. Vi overgår den, vi overgår den klart, og vi høster ikke bare betydelige miljømæssige gevinster, vi høster også betydelige gevinster med hensyn til den fremtidige forsyningsikkerhed og med hensyn til arbejdspladser, eksportmuligheder osv.

Prisen falder og falder hele tiden, og derfor har fru Aase D. Madsen naturligvis grundlæg-